

SZÉKESEFEJÉRVÁR

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, tanítók és községi jegyzők egyletének közlönye.

Megjelen hetenkint kétszer szerdán és szombaton.

A lap ára

házhöz hordással vagy postán küldve:
Egy évre 8 frt. — kr.
Fél évre 4 frt. — kr.
Negyed évre 2 frt. — kr.
Bérmentlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Hirdetmény a bélyegdíjon felül, minden négy hasábos petítor: Megrendelőinktől 4 — nem megrendelőinktől 6 krért igattatik be.

Lapunk számára hirdetések felvesznek **Budapest**en: Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Mórcaz.

Bécsben: Opelik L. és Mosse Rudolf, Hrdlicka Vincze.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Vörösmarty-tér 6-ik sz.) czimzandók; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyitltérben megjelenő közlemények után négy hasábos petítorért 10 kr. fizetendő.

➡ **Kéziratok nem küldetnek vissza.** ➡

Mi tulajdonok ékesítik az ifju embert?

Jelige: „Istennek gazdagabb ajándéka nincs, mint az ifjuság.”
Kölcsény.
(Vége.)

Az ifjuság eddig elősorolt szép tulajdonain kívül van még egy, mely legszebb a szépek között; mely a szivekben a nap hevével ég, lángol, gyújt, csodákat mivel, s ez: a honszeretet. Isteni adomány, mely magasztossá teszi a lelket; tiszta érzés, mely félig üdvözít; villám, melynek ellentánci senki sem képes. Mely értelme van e szónak: haza és végtelen az eszme, melyet magába zár. — A hajlékot, melyben születünk, a szabadságot, melyet élvezünk, neki köszönhetjük. A levegő, mely éltet, a kenyér, mely táplál, az édes haza levegője, az édes haza kenyere. Mindezt, a mivel csak bírnunk, még a magyar nevet is, egyedül neki köszönhetjük.

Mindezek tudata összeforr lelkünkkel, s táplálja szívünkben a honszeretetet nemes tüzet már gyermekkorunktól fogva és megtanít bennünket a hazáért nemcsak élni, hanem halni is. És voltak idők e nemzet életében, midőn vért, életet kívánt a haza; midőn az adott jókért ő is követelte a tartozást. — Ekkor tette gyújtja a honszeretet az ifjuságot és életért életet fizetett. Nem kell igen messzire mennünk s előttünk áll a hazaszeretet ragyogó példája. Tekintsünk csak vissza a nem rég mult időre, midőn idegen nyelvet, idegen szokásokat toltak a nemzetre; midőn egyes férfiak, a feltámadás angyalai, egy Széchenyi, egy Eötvös egetverő szavatokkal, a reform szavával rázták fel új szellemi életre a sokáig alvó nemzetet. A magyar megértette a hívó szót, felebredt súlyos álmából és midőn újra örökös álmokra akarák kényszeríteni; fegyverhez nyult, hogy ha másképpen nem lehet, vérel vívjá ki hazája szabadságát. És eljött az 1848-iki év március 15-ike. Megharsant a dal:

„Muzsika szól, verbuválnak,
Csapj fel ücsém katonának.”

S az ifjuság megértette a hívó szót; a nemzeti zászlót büszkén lobogtatta a lelkesedés vihara.

Hej, be szép napok voltak azok! Ugy örül az ember lelke, ha olvassa a dicső tetteket, melyeket magyar karral vittak ki. Odaképzeli magát a harcolók közé, s azután úgy fáj az embernek az utógondolat, hogy miért nem élt azokban a szép időkben, midőn egy maroknyi nép, egyedül a lelkesedés fegyverével, a honszeretem nemes tüzétől ösztönözve küzdött s diadalmaskodott a vad erő ellen; annyiszor győzött oly vitézül.

De elég az elmúlt dicsőségről, mely gyászszal végződött, s melyet ha az ember elkezd, róla álmodik szüntelen s nem tud tőle megválni. Például hoztam csak fel a 48-ki szabadságharcot a honszeretet mellett, mely az ifjuság legszebb, legékesebb tulajdonát képezi.

S így elmondtam röviden, csekély tehetségemtől kitelhetőleg, az ifjuságot ékesítő főbb tulajdonokat, mint a ragyogó tehetséget, egy szép jövőbe vetett bizalmat, nagyra-törékvést, a nagyok iránt nyilvánuló kegyeletet és tisztelést, a buzdulást és törékvést azok tündöklő példája után, a gyermeki szeretetet és tisztelést, az erkölcsöt, a szerénységet s végre a hazaszeretetet.

E tulajdonok együttesen szép eredményt eszközölhetnek, csak járuljon hozzájuk Isten áldása és tántoríthatlan akarat, mert csak buzgó akaratallal lehet kivívni nagy tetteket, s mert hiába, minden demosthenesi beszédnél szebben hangzik a tett. E fényes tulajdonokkal valószínűleg meg csak a szép jövő, melyről az ifjuság szüntelen álmodozik. Jó vetés után jöhet csak jó aratás; s ha nincs virág, nem terem gyümölcsöt a fa, csak leveleket hoz.

Dr. Kayserling Mór budapesti hitszónok történelmi felolvasásai.

VI. FEOLVASÁS.

Riesser Gábor és az emancipáció küzdelmek.

Tartott jan. 10-én az evang. iskola nagytermében.

Saját jegyzetei után magyarra fordította: Leichter Benő.

1848-ban részt vett a frankfurti parlamentben és tagja volt azon deputationnak, mely IV. Vilmost a német császári koronával kínálta. Beszéli ugyan, hogy a király midőn Riessert megpillantá feléje közeledett és ezt sugta fülebe: „Nicht war Riesser, ich darf kein beschmitten Kaiserkrone annehmen?” (Ugy-e bár Riesser, nem szabad körülméletét koronát elfogadnom,) de ez nem igaz és bátran a mondák országába utasítható.

Riesser ugyszólván a zsidók O'Connell-je volt. Képénél igen szívesen időzünk, hisz lelkesültségben leírhatlan hűségben és kedélyben azon félreismerésekben, melyekben maga szenvedett, valami különös rejlik. — Mint Maimonides, csakhogy 600 évvel később, szintén a zsidó ünnep előestéjén, aprilis 3-án 1806-ban született. Atyja és anyja oly családokból származnak, melynek fejei nagybörzést rabbinusok voltak. Atyja szintén az volt és azon kevesek közé tartozott, kik a talmud és egyéb vallási iratokon kívül a szépirodalommal is foglalkoztak és ki már akkor is a haladó párthoz csatlakozott. Gábor fiát maga oktatta, míg a gymnasiumba küldhette. Midőn a hamburgi gymnasiumot bevégezte Kiebel ment jogot tanulmányozandó, hol az ismert Falks tanárt hallgatta. De nemokára a heidelbergi egyetemre kíváncszott, hol azon időnek legihres tanárait hallgatta, kik tudományosságuk és működésük által az egyetemek történetében nevet szereztek maguknak.

Rendkívül éles esze és gyors felfogása kitünően emlékező tehetséggel egyetemben könyvték Riessernek a tanulást. Gyorsan haladt előre és még nem érte el 20-ik évét, midőn már a jogtudori szigorlatot fényes eredménnyel letette.

Még néhány évig tanult és azután egy bizonyos állomást akart magának biztosítani. A heidelbergi egyetemen akart mint magántanár működni, de ez igen csekély állomást

is, mely semmi fizetéssel sem volt összekötve, megtagadták tőle, azon egyedüli okból: mert zsidó. Ugyanazon egyetem, mely 200 évvel ezelőtt a zsidó Spinozát hívta meg tanárrá, most nem akart zsidót alkalmazni. Fájdalomtelten és bánkódva visszavert szülővárosába Hamburgba.

Itt ügyvédi irodát akart nyitni, de ezt sem engedték meg neki, mert mint mondák, ez csak polgárnak engedhető meg; ő pedig zsidó és mint ilyen nem polgár. Riesser azonban minden áron zsidó jogot akart maradni.

Látta maga előtt azon legyőzhetlen falat, mely lépten-nyomon ellenállt a zsidóknak és annál inkább vette szívére hitsorsosainak állapotát. Bátran és tüzesen egy 24 éves ifjuhoz képest lépett fel azok érdekében és ekkor jelent meg legelső irata: „über die Stellung der Bekenner der mosaischen Religion an die Unterthanen Deutschlands ohne Unterschied der Confession.” Oly bátran, oly rettentetlenül alig szolt a 19 ik században még egy férfi, mint Riesser e kis iratában, mely villanyszikraként hatott. Az ifjuság diadalmaskodott, hogy végre találkoztott oly egyn, ki nyíltan és bátran kérte azt, mit mindnyájan, kik a szabadságért rajongtak, már oly régóta éreztek és kívántak.

Riesser ez első irata által számtalan barátot nyert, de ellenekben sem hiányzott.

Egyik legjelentékenyebb ezek között Paulus az akkori egyházi tanácsos, ki 50 évig mint tanár működött és az egyházi liberalismus előharcosainak egyike volt. — Daczára szabadelvűségének az emancipációról mitemsem akart tudni és nem csekély harcokat kellett Riessernek vele vívni. Az emancipáció kérdést most komolyan vitatták, mindenhol és mindenütt napirendre került. Riesser célszerűnek tartotta, hogy a kamara tanácskozásait szemmel kísérje és egy kissé ellenőrizze és e célból egy folyóiratot „A zsidó” indított meg, melynek jellegje „Vallás és lelkiismereti szabadság” volt. Az újonnan megjelent lap első értéke a badeni zsidókat illette, Welker és Rotteck, kiket mint szabadsághősöket ünnepeleltek, az emancipáció ellen léptek fel és semmi sem bosszantotta jobban Riessert, mint az, hogy e szabadelvűek liberalismusa csak színlelt volt.

SZÉPIRODALMI CSARNOK.

Ha rám veted....

Ha rám veted szép szemedet,
Szívem, lelkem megdobban;
Érzem, mintha égi szikra
Villám volna azokban.

És e szikra lángra gyújtja
Az én alvó szívemet,
Zavarában, örömben,
Szegény wajdneem megreped.

S ha elveted tölem szemed;
Akkor aztán azt hiszem,
Egy nagy pusztasivatagga,
Változik át a szívem.

S. A.

Levél az Alföldről.

— Olyan tározafőle. —

Mit nekem te híres Szent-Gellértnek
Ágyurakott bűsz citadellája?...

De mit nekem maga az egész híres Budapest ha egyszer hazamehetek? Igaz; hogy szívünk büszkébben dobog föl, ha látjuk fényes palotáit, s a carrai márványt rajta „ékes garáncsokba szegve,” látjuk pazar bőkezűséggel felállított középületeit, gyűjteményeit, intézeteit, a tudó-

mány s művészetnek (artibus, litteris, — vitae!) egy szóval a szellemnek emeltetett oltárait, melyeknek alapkövét a hazaszeretet, áldozatkészség, aesthetika s nemes izlés tette le. El is olvasom szívesen az ódát, melyet valaki Pesthez ír (különösen, ha jó). De magam ugyan nem írok.

Igen. Büszkéek is lehetünk rá joggal, hogy nekünk is van már városunk, mely magának a világvárosok sorában kér helyet — és pedig szintén joggal. Ütere egy ország társadalmi, ipari, kereskedelmi életének. Az ország szíve igazán. S hogy a hasonlat ép: elég a két kamarális rendszert felhoznom, — hisz a szívnek is két kamarája van, ép úgy mint nálunk a törvényhozásnak. No az igaz, hogy emitt nem sok vér folyik, de annál több tinta és szószapulás.

Felémelt fővel mutattam be Pestet külföldi barátainak, kikkel tavall Heidelbergben auf Wohl und Weh együtt osztoztuk és kaptuk a Schlagercsapásokat és ittuk az echt bairisch Biert. De azért mégis ott hagytam biz én őket, már t. i. Budát és Pestet, s szöktem vissza ide a Tisza mellé.

Ott vagyok honn, ott az én világom.
Börtönéből szabadult sas lelkem,
Ha a rónák végtelenjét látom.

Oh hát még mikor ott hagytam a vasutat, mikor már nem hallottam a vaskocsik zakatolását, a mozdony éles fűtőit, a conductor német rikácsolását, az utitársak világverő politikai debattját, mikor feltelpepedtem arra az özönvíz előtti járműre, a mit Borsódban úgy hívnak: szekér, nálunk kocsik, mikor odaszóltam Jancsinak, hogy: hát csak ne kimélje azt a pejkiót, mért nem lett püspök — azután az közjük csördített, hogy meg sem álltak a híres „Muszáj csárdáig”.... akkor volt ám csak szép világ!

A vasutig egy jó barátom jött elém s a csárdáig vidám kérdézősködéssel, discursussal töltöttük az időt.

No a csárdában már nem csupán csak az időt.

Hiszen már Petőfi is (a kihez annyiban hasonlítok, hogy az én nevemben sincs y!) azt mondja:

Jó barátok (... nekem egy is jó, ha — jó; ebben a szűk világban az is elég!) jó borocska!... Kell-e más?

— Dehogy kell. Csak állj be Jancsi oda az állás alá. Etesd meg, adj nekik jó abrakot, magadnak meg adass egy ujmodi itcze bort!

Karon kaptam pajtásomat s vig kedélylyel állítottunk be a csárdába.

Komor, mogorva férfi volt Orbán — a csapláros. Fekete báránybőr sörvénnyel a tarkóján. Itt ez a legodonabb s legújabb divat egyszersmind. Különös előnye a pesti divat felett, hogy soha nem változik.

Igen barátságosan fogadott mindjárt: egy vasvillát vágott hozzánk t. i. a szeméből.

— Aláz'szolgája, van szerencsénk.... köszönt nekik barátom egész ildomosággal. Aláz'szolgája.

Szeretetteljesen oldalba vágtam.

— Vak apád kinja! Sugtam neki. S szemeket vettem rá, mikkel azt fejeztem ki: nézd, így kell Orbán gazdának köszönni.

Jobb keze fejét megkaptam a bal kezemmel, azután jobb kezem mutatóujjával hirtelenében egy 1000-rest irtam kérges tenyerébe, mint a hogy a kis lányokat szoktuk tréfásan csiklandozni. Erre osztán egyszeriben olyan parolát csaptam oda, hogy Pesten dynamitnak gondolhatták volna.

— Adjon Isten Orbán gazda a mi nincs: szerencsés jó napot; hogyha van: annál jobb.

— Adj' Isten! mordult egyet; s vi-

Az 1833-ik évi badeni országgyűlés számára Riesser a zsidó emancipáció érdekében egy emlékiratot szerkesztett, mely az országgyűlés által ajánlva az államminiszterhez került. Később Bajor- és Szászországban, Hanover, Hessen és Lipcsében tett lépéseket az emancipáció érdekében. Lipcsében még 1848-ban is vásár idején kívül — nem volt szabad zsidónak meghálni.

Riesser Lipcséből Poroszországba ment, hol a zsidókat különösen nyomorgatták és egyedül az ő érdeme, hogy Németországban az emancipáció kérdéssel komolyan kezdtek foglalkozni.

Igaz, hogy hitsorsosai részéről nem hiányzott az elismerés. Működése megkezdése után egy évvel esetleg Frankfurtban utazott keresztül, hol a legnagyobb tiszteletet tanúsították iránta, megkérték, hogy néhány napig Frankfurtban maradjon és e néhány nap alatt tiszteletére egyik lakoma a másikat követte. A badeniek távozásánál emlék-érmet verettek és Oppenheim festő által készített pompás olajfestményt adtak át neki, mely a következő képet ábrázolta igen eszmésen: Egy sebesült zsidókatona, melle érdemkereszttel díszítve, hazatér szüleihez, araja — ki őt öleli — sebeit anyjának mutatja, a szoba szögletében egy rabbi áll, szeméit az érdemkeresztre függesztve és örvendetesen mosolygva, kis testvérei csodálkozva nézik és bámulják kardját, melyet róla lecsatolnak. (Vége köv.)

Miképp halmak meg az uralkodó fejedelmek.

(Vége.)

Nyolczadik Henrik is nem kevésbé bélyegzett és zsarnok király volt Angliának, kinek aggkora szintén igen gázos és vigasztalan volt. Ő sem akart hallani a halálról — és környezetének szigorú megtiltotta még csak említeni is a halál szót. Midőn utolsó perceiben orvosait aggodó arccal látta állni maga körül, haragra lobbant és fölkiáltott: „Fejeteiket vétetem, ha nem tudtok megmenteni engem!” De a mint ezt kimondá, ugyanazon percben már halott volt.

Ötödik Károly mindenestre nyugodtabb, de semmi esetre sem ért szerencsésebb véget. Az ő végéről az utókor a legapróbb részletekig bir tudomást Stirling Vilmos leírása folytán, melyben a császár kolostori életét festi. Ebből kivüláglik, hogy Károly lelkét egészen a spanyol divat szerint és a katólika egyház minden pompájának kifejtése mellett lehetett ki. Az köz-tudomásu dolog, hogy korai halálát nem kevésbé okozta az evés és ivásban rendkívüli mértékletlensége. Habár mindig gyengélkedő volt, gyomrát csak úgy kívánta megterhelni, mint legegészségesebb korában szokása volt. Midőn 1558. aug. havában végőráját érezte közeledni, kedvet érzett arra, hogy saját temetésének mintegy főpróbáját megtartassa és azt augusztus hó 30-án teljes pompában meg is tartotta és ő nézője volt saját temetésének.

De ő azért tovább élt — és betegeskedett. Szeptember 20-án ellátatta magát az utolsó kenettel és egy szentelt ostayát kért, midőn ezt tőle megtagadták, felelé: „Igaz, hogy szükségtelen, de mégis jó az ilyen hosszú utra.” Másnap reggel adtak tehát neki, mivel nagyon nyugtalankodott, egy szentelt ostayát, melyet a legnagyobb erőlködéssel tudott csak magához venni. Miután attól félt, hogy az ostayát talán nem nyelte le és így áldásos hatása nem lenne, kérte

gyázatos heveséggel a sapkát egy milliméterrel feljebb lökte homloka mély redőjéről.

(— Látod druzsám, ez a redő volt az első sáncz, — már ez kapitulált!)

— Hát csak benéztünk Orbán gazda.

— Jól tették!

— Hát agygyék nekünk egy ital bort Orbán gazda. (Pesten ezt úgy hinák: társas-ivás, — egy liter izelintőnek.) Hadd igyék jaz pokol, Orbán gazda!

— Biz igyék a!

Ezzel be voltunk mutatva, bemehettünk az elfogadó terembe. Kongó, nagy hodály. Hosszuságos két fenyő-paddal és asztallal. Egy czimbalom és nyirettyű fekdűt a repedésig terpeszkedő banyán (t. i. kemenczén). Művészeik édes andalgással töltötték az időt s hogy a légy az arcukat ne csipje, — igen ajánlható módon hasra fekdűtek. Barátságos megegyezéssel egyik a kuszót, másik a pad alatti hüvös, vize-nyös helyet szemelte ki.

Orbán gazda kihozta a karczost, röviden tartó, szemmel látható, nyelvel izel-hető vegyi eljárás után, melynek receptje a következő:

„Vegy magadnak egy literes palaczkot és állítsd te azt fel. Vegy azonfelül egy

környezetét, hogy néznék meg, ha valjon ő azt csakugyan lenyelte-e és száját e végre nekik kinyitá. Ezután még sokáig terden fekdűt reszkette minden tagjában, midőn iszonyu hányás következtében végelegyöngülése állott be és le kellett fektetni.

Esti nyolcz órakerdező Károly, ha valjon a szentelt gyertyák kéznél vannak-e és midőn ezt igenlék — kérte hoznák azokat elő. Mindazonáltal még reggeli két óráig fekdűt, folyton kedvencz páterének imádságaira figyelve, — ekkor azonban félbeszakítá őt és figyelmezteté: „az idő elérkezett, hozzátk a gyertyákat és a feszületet.” Ezek pedig igen drága ereklyék voltak, melyeket ő már rég óta csupán erre a célra tartogatott. A gyertya a Monterrai szent szüz koporsójáról való volt és a feszületet Toledóból hozatta meghalt neje kezéből vétetvén ki. Ideges gyorsasággal ragadta meg a császár az ereklyét, mindegyik kezébe egyet vévén — keblére szorította őket. „Uram jövék.” Ezek voltak utolsó szavai.

Feszület és gyertya kiestek kezéből és a másik pillanatban már halott volt.

Minden önralkodása daczára, mely ötödik Károly tulajdona volt, nagyon meglátszott utolsó éveiben lelki gyötrelme és ama lázas, törekvés, hogy gyötrő lelkiismeretét némiképp megnyugtassa.

Még számandóbb volt kilenczedik Károly halála. Ez a szerencsétlen uralkodó, ki ráhagyta magát venni, hogy beleegyezzen 1572. augusztus 23. és 24. közötti éjszakán, hogy egy leirhatatlan vér-fürdőben a hugenottákat leöljék s a ki maga is e vérfagyalag tett alatt is éjjel saját ablakából alátvalóira lövöldözött, nyomorult tepsedett a bánat és lelki furdalások között. Érezte azt, hogy őt senkisé becsüli, hogy őt mindenki gonosz embernek tartja. Hiába iparkodott szórakozást keresni — a legvad-regényesebb vadászatokban, hiába a legfárasztóbb testgyakorlatokban, hiába a zene és művészetekben, miket ő maga is gyakorolt, — naponként komorabb lett. A ki ezt a nyulánk, sovány, halvány embert, nagy meggörbült orrával, zilált — nyugtalan és merev tekintetével maga mellett elhaladni látta, önkénytelenül is megborzadt. A gonosz lelkiismeret megtesztelése volt. Nem tudott senkinek sem szemébe nézni. Gonosz álmok gyötrék szüntelenül. A belső gyötrelmek megemészték csakhamar amugy is gyenge testi szervezetét. Az utolsó hetekben nem tudott semmiféle helyzetben nyugodtan megmaradni; mindig reszkettet; utóljára a vér a testbőr valamelyi likacsain keresztül tödült és ebben halt meg 1574. május 30-án az alig huszonnégy éves ifjú király.

S. A.

Felhívás.

A fejérmegyei és városi történelmi s régészeti-egylet tisztelt tagjai felkértemek, hogy az évi tagdíjat (2 frot) lefizetni legyennek szivesek, miután az egylet szervezése érdekében a tagdíjakra szükség van.

A tagdíjak Diebálla György egyleti pénztárnok úrnál Székesfejérvárott (Vörösmarty-tér) fizetendők. — A vidéki tagok posta-utalvánnyal is beküldhetik.

Az egyleti év 1876. évi május hó 1 től kezdődik.

Az egyleti tagok egyszersmind értesítetnek, hogy tagilletmény képen a folyó 1878. évre Kereskényi Gyula „Erd s Batta

félliter bort, töltvén azt a palaczkba tölcserrel. Midőn már ez megesett; végy (— azaz, hogy csak: merits!) tiszta vizet egy bögrével s töltsd azt akár tölcserrel, akár tölcser nélkül (ha nem cseppen — csordul. Seabaj!) ama bizonyos literes palaczkba. Most peniglen vidd az vendégek elé, mondván nekik: Tessék egy liter bor.“

Meggyőződtem, hogy ezt a gyakorlatias receptet Pesten is ösmerik. A pusztá sokkal conse vativebb, hogysen ezt mástól tanulta volna el, ez innen származott oda, vagy egyenesen a korcsmáros ösztön kifolyása.

De ebből is csupa jóakarát beszél, csupa sziv szól az emberhez. Int a fejfájástól, kirugások csinálásától. De meg így a vendéget is birósa bbbá teszi: annál többet és annál bátrabban ihatik.

(Vége következik.)

Fülbevalók.

A házi békét többnyire a házi barátok zavarják meg.

Férfiakká a természet tesz bennünket, de miveltekké a nemesszivü hölgyekkel társalgás.

történelmi vázlata“ ezimü művét fogják díjmentesen megkapni.

Székesfejérvár, 1878. jun. 10.

Az egyleti választmány.

LEVELEZÉS.

Lovasberény, 1878. június hó.

Tek szerkesztő ur!

Mezővároskánk és annak lakosai levétvén mindennapi köntösüket, ünnepeit öltöttek magukra ma. Ünnepeit ültek és pedig oly napon, melyet a naptárban hasztalan keresnénk a vörös festékekkel nyomtatottak között. Valjon mi indíthatá tehát Lovasberény lakosságát arra, hogy mindennapiassága keretéből kilépve közönséges munkanapon szokott teendőit odahagyva, ünnepi köntösében járja be az utcákat! — És mit jelentnek azon virágkoszorúkkal, családi- és nemzeti lobogókkal pompásan díszített diadalkapuk, azon számos és sikerült feliratokkal díszlő transparentek? kinek tiszteletére állítják fel mind azokat és kit készül a lakosság ily ünnepléses fogadtatásban részesíteni? — Vélend: valamely a „Bach korszakban“ magasb helyről érkezett rendelet hatása alatt történik mindaz; vélend: legalább is a „schah“ megérkezése van bejelentve ide, annyira nagy a sürgés-forgás. Mi csoda tehát, ha itt időző idegenek ezeket látva sorba kérdezték, hogy mit jelentsen mindaz, és hogy kiért lelkesednek voltaképen. — Mindaz, a mit láttak, valóban nagy jelentésű! mert oly esemény, mely tanubizonyoságát nyújtja annak, hogy a nép legalsóbb rétegeiben is tudnak lelkesedni a szépeért és jóért; oly esemény mondom, mely lelkesedésre ragadja a földművest a „nagy ural“ egyaránt: méltán nagy-nak mondható, különösen oly esetben, ha a lelkesedés mint jelenleg sem „magasabb rendelt“, sem pedig „schah“ számadására történik, hanem ha a lakosság érzelmeinek önzetlen kifolyása, tisztelete, nagybecsülése és osztatlan szeretetének jele az oly férü iránt, a kinek arra érdemei vannak.

Alig értesült a lakosság arról, hogy a mltoos Czirák család egyik általunk tisztelt és nagybecsült tagja, a segély-egylet és az olvasókör derek elnöke, a népszerű és jótévé „Béla gróf“ mltoos Eszterházy Mariette comtesse történt egybekelése után a fővárosból kocsin fog ideérkezni és mint egy varázsütésre készen állottak a pompás diadalkapuk, a transparentek, nagy számú lovasbanderium, városi, izraelita hitközségi, olvasóköri és segély-egyleti küldött-ségek, kik egyenkint az általuk felállított diadalkapuk alatt foglaltak állást. Az utcákon tömegesen tödült a nép egyik látványosságától a másikig, mely este, midőn az utcák, diadalkapuk és transparentek lángtengerben úsztak, érte el ne továbbját. — Végre elérkezett a várva-várt idő. Taraczk-lövések adták tudtára a nyugtalankodóknak az új házaspár megérkezését. — Elöl nagy-számú lovas, nemzeti és családi zászlókkal, a kétfogatú hintó, melyben az ünnepeltek ültek, aztán a zenészek, ismét lovasok és nagyszámú kíséret képeztek az imposans menetet, mely az izraelita hitközség által felállított diadalkapunál megállott, hol a küldöttség élén Stárk Mihály tanító üdvözölte a hitközség nevében az új párt; tovább indulva üdvözölő beszédet tartottak még, szintén az egyes testületek által felállított diadalkapuknál, a segély-egylet nevében Kertész Ferencz gyógyszerész; az olvasókör nevében dr. Feleki Miksa; a város nevében Kovács

A férj az által vivja ki neje becsülését, ha szorgalma által fentartja a családot; a nő pedig akkor, ha takarítani tud.

Legkevesebb becsülete van annak, a ki legtöbbet beszél a becsületről.

A szépség nem báj, hanem baj, mert hamar hervad.

Ha szép nőnél tiszta sziv és szerelem karolják egymást: akkor az erény örömkönyükre fakad és az irigység nyelve elnémul.

A háladatlan embernél nagyobb terhet nem emel a föld.

A szép hölgyek többnyire a más szépségét dicsérik, azért, hogy figyelmünket magukra vonják.

A nő testi bájjai sokszor igen sok lelki bajt okoznak a férjnek.

A szerelem miatti elájulás igen jól áll a nőnek; de a harag miatti elájulás eltorzítja őt.

Alávalóság a nő bizalmával s titkaival visszaélni, a gyöngé nőt hamisan hitegetni s cserben hagyni.

János bíró és végre a gazdatisztek nevében Franka Lajos számtartó. Ezek megtörténte után a vonat folyton tartó taraczk-lövése kíséretében a kastélyba vonult, hol ünnepeitünk gróf Czirák Béla saját és neje nevében szivből hatolt szavakban mondott köszönetet a szivélyes fogadtatásért, mondván, hogy ezután is a miénk maradand; és ezen egyszerű szavak több hatással bírtak, mint bármilyen aranyos ígéretek; másrésztől, mert csak mi — a kik vele élünk és így igen jól ismerjük őt és nemes tulajdonságait — tudjuk, hogy mit nyerünk titlété által! Szíve választotta pedig legyen hozzá hasonló, hogy életök napjai oly zavartalanul folyjanak, mint a milyen zavartalan a nap fénye! Az ünneplés befejezve lévén, haza ballagva ekkép elmélkedem: Adja Isten, hogy édes hazánk sok oly közszeretettü, nagyra becsült és a nép bizalmát megérdemlő mágnást mond-hasson magának, mint a milyen gróf Czirák Béla ő mlta, kit a jó Isten oltalmazzon és védjen végtelen szeretetével és bölcsességével hosszú évek során át nemes családjá örömeire és boldogságára!

Stárk Mihály *)

Győr, június 10. 1878.

Tek szerkesztő ur!

A győri önkényes tüzoltó-egylet ma tartá zászlójának felavatási ünneplését. A valóban szép zászlót a győri szt. Erzsébet jótékony nőegylet, minden szép, nemes és jóért lelkesülni tudó hölgyeitől nyerték. A meghívók már mult hóban küldtek szét. Vendégek többnyire már tegnap érkeztek a vasuton, kiket a győri tüzoltó-egylet fogadott az indóháznál katonazenével. E nap még ismerkedési estély tartottat a „szőlő-fürt“-ben a katonazene és a győri dalkör részvete mellett. Az ünneplés színhelye Széchenyi-tér volt, hol különböző állványok emeltettek részint a nézőközönség, részint pedig a ténykedő polgárok és tüzoltók számára. Az ünneplés bevonulás ma fél 11 órakor történt az államvaspálya indóházától a fohérvári- és Kazinczy-utczákon keresztül a Széchenyi-térre. Az utcák nemzeti zászlókkal voltak föllobogóva; városunk derek hölgyei pedig szórták a koszoru- és virág-csokrokat, úgy hogy a menet valóságos virág-esőnek volt kitéve. Az ünneplés 11 órakor vette kezdetét, mikorra a szt. „Erzsébet-egylet“ t. választmányi tagjai elfoglalták a „szokoru hölgyek“ is helyöket a főállvány első sorában. A közepén emelkedő sátor vörös, fehér, kékszinü zászlókkal volt ékesítve. Két homlokzatán pedig e jelmondatok:

„Mindnyájan egyért Egy „szeszérgt.“ „Isten dicsőségére Felebarátunk védelmére“

Az ünneplés a „hymnus“ elneklésével, melyet a katonazenekar követett, vette kezdetét. Megnyitó beszédet Vargyas Endre tanfelügyelő mondott, ki röviden figyelmeztetett mindenkit e nap fontosságára, beszélt a tüzoltó-egylet hasznára és nemes céljairól stb. Az ünneplésen körülbelül 20 város küldöttei vettek részt; de sajnálatall kell említenem, hogy a közeli Székesfejérvár volt talán az egyedüli, mely ide nem küldött küldöttséget a dunántúli kerületből. Másodsor a polgármester Nagy Pál lépett a szószékre, kinek rövid beszéde után a zászló a szószékhez vitetett és kezdetét vette a szegek ünnepléses beverése, melynél minden egylet küldötte részt vett meghatározott sorrendben; midőn ez megtörtént a zászló sok értékes szalagokkal ékesítettett föl, mire a „szózat“ lelket rázkodtató elneklése következett, ez idő alatt többnyire mind levett kalappal várták az ének végét. Ezután az ujonan felavatott zászló köröskörül vitetett, mire a többi tüzoltó-egyletek zászlói tisztelegtek az ujonan felavatott zászlónak. Most minden zászló a koszoru-hölgyektől (kik 39-en voltak) egy koszort kapott, miután még a fősáort vagy háromszor megkerülték a Széchenyi-térről a megyeház- és város-ház-utczán végighaladva a laktanyára mentek, hol a közönség szétszórt. A meneten öt ezernyi nép vehetett körülbelül részt. Két órakerdező társas ebéd adatott a „nádor“ vendéglőben. Délután 5 órakerdező díszgyakorlat volt a főgymnasium épületén, mely gyakorlat igen jól sikerült.

Az idő eddig felhős volt, de lassankint megeregt az eső, mely azonban koronként félbeszakadt és így a kedvezőtlen idő daczára is megtartottat a „népünnep“, mely alkalommal fényes tüzijátékok mulattatták a közönséget; a tüzijátékok két helyen tartattak, u. m.: a „szőlőkert“ előtti téren és a tüztoronyban. Végre említsere méltónak találok azt is, hogy a felavatott zászló keresztanyja: Szilágyi Erzsébet volt.

Tisztelettel: Vitmann Ferencz.

Törvénszéki csarnok.

A székesfejérvári e. f. kir. törvénszéknél tartandó bünügyi végtárgyalások.

Június 17-én.

Bírói zártöréssel vádolt Szabó Zsuzsana a bicskei lakos ellen.

*) Poharat üritettünk mi is az új pár boldogságért. Szerk.

Suly Varga Gyula elleni bü

tést hird „Szini la forint sz köfaragó ügyesen figyelmé

hetilap“ szerkesztő címü é át. A k gydre

s z é l ü

Nándor

türvény

lőbb fi

körébet

előtt lá

gyakor

diseke

rect s

mig a

előford

szemb

kiadás

a jogá

szüksé

egyk

törvén

türend

practi

nyelm

tabláb

e Tet

rende

egyár

kára

kir.

és az

valan

kimu

közz

titká

foga

ködd

tozó

tatis

ván

név

rősa

mut

rüle

hel

bir

a r

ter

lat

let

fel

va

ke

Ka

zór

10

de

me

dé

gy

ka

ér

le

da

a

fé

re

a

je

m

b

a

s

h

a

i

s

B

a

z

Sulyos testi sértéssel vádolt Horváth Varga András és társai ellen.

Gyujtogatással vádolt Tóth Katalin elleni bűnügy.

Vegyes.

Irodalom és művészet.

* **Báthory Románcsik Mihály** előfizetést hirdet a szerkesztése alatt megjelenő „Szini lapokra”. Előfizetési ár félre 3 frt. forint szerkesztői és kiadó-hivatal Budapest kőfaragó-utca 1. szám 8. ajtó. A lap igen ügyesen van szerkesztve, ajánljuk az illetők figyelmébe.

* **Szerkesztő változtatás.** A „Képes hetilap” című fővárosi szépirodalmi lap szerkesztését Kende Zsigmond, a „Paprika” című élelápét Pap Gyula hirlapírók vették át. A két lap együttes előfizetési ára évnegyedre 2 forint.

* **Az „Új büntetőtörvény”** jegyzet-szerű kiadása jelent meg Tetty Nándor és társa kiadásában Budapesten. A törvénykönyv kiadása a rendesnél kiválóbb figyelmet érdemel a jogászközönség körében az eszme, mely a kiadók szeméi előtt látszott legelni, eredetisége mellett a gyakorlati használhatóság nagy előnyével is dicsekedhetik, mivel minden lapnál a correct szöveg csak annak felét foglalja el, míg a fele üres és a practicus használatban előforduló jegyzeteknek van száma, ez oly szembetűnő előny, mely alkalmas az ily kiadásoknak idővel általános tért hódítani a jogászközönségnél, mert kinek nem volna szükséges bejegyezni a törvény szövegéhez egyik vagy másik miniszter. rendeletet, vagy törvényszéki döntő ítéletet? Végül még be-türendes tárgymutató is van mellékelve. E practicus oldal mellett a könyv a legkényvesebb zsebalakban hajlékony vászon-táblába, fölötté csinosan van bekötve, s így e Tetty-féle jegyzetszerű kiadás mind be-rendezését, mind külső csínját illetőleg — egyaránt melegen ajánlható. Ara 96 kr.

* **Előfizetési felhívás** ily című munkára: „Igazságügyi tisztviselők és az e. f. kir. bíróságok szervezete, a kir. közjegyzői és az ügyvédi kar név- és lakjegyzékével, valamint a kir. bíróságok területköreinek kimutatásával.” — Hivatalos adatok alapján közétetjük: *Kiss Gyula*, igazságügyminis-ter, titkár és *Kanyó Lajos*, igazságügyminis-ter fogalmazó.

Első rész. A törvénykezés terén működő személyzet.

I. Fejezet. Az igazságügyi szakhoz tar-tozó összes hatóságok és hivatalok.

II. Fejezet. Nem kizárólag jogszolgálat-talással foglalkozó személyek.

III. Fejezet. A kir. közjegyzői kar.

IV. Fejezet. Az ügyvédi kar.

V. Fejezet. A kincstári és közalapít-ványi ügyészségek.

VI. Fejezet. Az első rész betűsoros névmutatója.

Második rész. Az e. f. kir. bi-róságok szervezete és területköreinek ki-mutatása.

I. Fejezet. Bírósági szervezet.

II. Fejezet. Az e. f. kir. bíróságok te-rületköreinek kimutatása, vagyis az összes helységeknek tszéki kerületek, illetve járás-bírósági területek szerinti felsorolása.

III. Fejezet. Az országban levő, illetve a magyar kir. Curia mint legfőbb bíróság területén fekvő helységek betűsoros kimu-tatása, utalással azon járás bírósági terü-letre, hogy az illető helység (puszta) fekszik.

Kérjük az előfizetési összeget a jelen felhívás előfizetési lapja mellett bérmentve vagy posta utalvány útján mielőbb — leg-később f. évi július 10-ig ily cím alatt: *Kanyó Lajos* igazságügyminis-ter fogalmazó-nak Budapest, II. kerület alsó-főutca 105. szám I. emelet, 17. ajtó — megküldeni, hogy a nyomtatandó példányok számát meghatározhassuk. — Ara 4 frt.

Hireink.

— **Műkedvelői előadás.** F. hó 11-én délután több műkedvelőből álló társaság gyűlést tartott dr. Szendeffy József ur la-kásán az alakítandó műkedvelői társulat elő-érkezésetére. A társulat meg is alakult s legközelebb — vásár vasárnap „Falu rossza” darabot fogják előadni a színházban.

— **Mozgósítás.** A megyék alispánjait a belügyminiszter táviratilag a személyes felelősség terhe alatt felhívta, hogy azok a rendezett tanácsú városok polgármestereit és a szolgabírákat, ezek pedig a községi elő-ljárókat szintén a személyes felelősség terhe mellett oda utasítsák, hogy a legpontosab-ban intézkedjenek a behívások iránt és hogy a behívott katonák a fennálló törvény és szabályok értelmében a kitűzött időre és helyen megjelenjenek.

— **Hirlapi kacsza.** A fővárosi lapokban azon hir kelt szárnyra, sőt egy kis mártással is fel volt érszerve, hogy Fetter Ferencz seregélyesi plebánus agyonlőtte magát. E hir valótlán, vagy tudatlanságból, vagy ros-zakaratból eredt, mert a plebánus ur él s esze-ágában sincs magát ily ifjontan kivégezni.

— **Hollán Ernő** honvéd tábornok f. hó 4-én személt tartott a Kaposvárott álló mászó honvédsapatok felett. A tábornok a legnagyobb megelégedését nyilvánítá a tisztikar és legénység előtt, egy a fegyelem, mint a képzettség tekintetében.

— **Az iparos ifjuság** B.-Csabán tartott országos vándorgyűlése alkalmával elfogadta a székesfejérvári egyesület elnöke gr. Zichy Jenő által intézett meghívás folytán, hogy a III. országos vándorgyűlés városunkban fog megtartatni.

— **Az országos kiállítás** XII-ik csoportja alakul gyűlést e hó 11-én tartotta meg. A csoport 49 új taggal egészítette ki magát; ugyanekkor egyszersmind a csoportot vezénylő bizottság is megalakítottat, mely következő tagokból áll. Elnök: Kolossvary Miklós. Jegyző: Hattuyffy Dezső. Tagok: Laky Mátyás, Janny József, dr. Pellet Odön. Pótagok: Berndorfer Kálmán és Göbel János György.

— **Öngyilkosság.** Schuch László, városunk egyik köztisztviselője álló polgára mult szerdán 4 óraker hajnalban öngyilkossági szándékából, a vasuti indóházból kirobogó mozdony elé vetette magát, mely keresztül robotott rajta és jobb kezét a törzstől egészen elszakította, bal lábából is egy darabot kiszakított. Az öngyilkos hulláját kórházba szállították. Több levelet hagyott hátra ismerőseihez, melyekben vagyonáról rendel-kezik és egyik levélben apróbb adósságai pontosan feljegyezték. Eleutantság és zilált vagyoni körülmények vezették őt e kétség-beesett tette.

— **Szerelemből-e vagy véletlenből?** Egy fiatal ember sok talpra esett bókjáért, mely-lyel a jelenlevők is igen mulattak — ugyan megadta az árát; — finom legyintést akart intézni az imádtott zsebkendőjéért a sokat beszélő és mulattató gavallér arczára; azon-ban véletlenül a kettőzötten fogott zsebkendő egyik sarka kikikamlván; a fiatal ember balszemébe csapódott; — minek a szembeni nagy vértódlulás lett a következménye. Vi-gyázzanak védangyalaim a fehérekendő ját-szásával!

— **A moori ifjuság** által f. hó 10-én rendezett tavaszi mulatság igen jól sikerült, jöllehet egész nap esőtől kellett tartani, — azonban a szél megváltozásával az idő egé-szen kiderült és a mulatság csak a kényel-mes papák haza sietése miatt ért 11 óra-ker véget. A szepkek közt ott láttuk: Szauer Mari, Mattesz Vilma, Jenei Kornélia és Iona, Seidl Anna és Betti, Kittelberger Emil és Irma, Steiner Lujza és Ernestin, Körmeny Lujza, Grabenweger Vilma, Kiss Juliska, Haring Lujza és Schrottmüller Matild kis-asszonyokat. M. F.

— **Hymen.** Lorberer György kis-höröcsöki gazdatiszt közelebb jögyzte el a bájós Péntes Nina kisasszonyt. Szeren-csét kívánunk a szép frigyhez.

— **Eljegyzés.** Junger Adolf kereskedő, eljegyezte magát a kellemős Weisz Ka-talin kisasszonnyal helyben. Üdvöt és boldo-gságot kívánunk a kőtenő frigyhez.

— **Hymen.** Schmelzer Jakab a hely-beli kereskedői körök egyik kiválóbb egyé-nisége, f. hó 18-án vezeti oldalhoz Vesz-prében a bájós Scheiber Szipónia kisasz-sonyot. Sok szerencsét a szép fiatal párnak.

— **Rózsaliget és kulcsárné.** Zichyfalván gróf Zichy Jenő ur kastélya előtti park-ban gyönyörű látványt nyújt a most nyíló rózsacsoport tarka színvígülete. Szébbnél szébb, nemesebbnél nemesebb és ritkábbnál ritkább fajú rózsák virulnak teljes pompá-jukban, mely az urasági műkertész kiváló gondozásáról tanusodik. A pünkösdi ünne-pok alkalmából városunkból egy kis társaság rándult ki, e kies kertet megtekinteni, és hogy a nagyszerű rózsacsoportban gyönyör-ködjen. És gyönyörködött is. Csakhogy meg van írva, hogy nincsen rózsza tövis nélkül! — Ez alkalommal ugyanis a kastély kápolnájának ajtaja nyitva lévén, a társaság oda is be akart menni, hogy megtekintse; midőn egyszerre az ajtóközönből egy gyilkos tekintető női alak jelent meg, mint egy cherub, csakhogy láng pallós helyett csirók-seprű volt a kezében és nem a legudva-riasabb és legválogatottabb szavakkal utasítá el a társaságot onnan, magas orrhangon kijelenté, hogy ő a kulcsárné és azért ha ő magassága ott van, senki be ne me-részelje tenni a lábát a kápolnába. A társaság kénytelen volt távozni, pedig ennek minden tagja a kulcsárné kívánságára azt is meg-teszi, hogy lehuzta volna saruit és meztitáb ment volna be, mint a hogy a török me-csetbe szokás, — csak beeresztette volna a kápolnába.

— **A székesfejérvári takarékpénztár** 1878-dik évi május havi üzletkimutatása. Bevétele: Pénztári maradvány april hórlól 171661 fr. 12 kr. Betétekből 135263 fr. 44 kr. Kölcsönökből 9224 fr. 58 kr. Előlegezések-ből 12694 fr. Váltakból 138694 fr. Kamatokból 27763 fr. 96 kr. Különféle díjak és illetekből 1446 fr. 78 kr. Összesen 496747 fr. 88 kr. — Kiadás: Visszafejtett betétekből 91604 fr. 65 kr. Ezek kamataira 889 fr. 21 kr. Ingatlan javakra adott kölcsön 46225 fr. Előlegezésekre 414 fr. Váltakra 146096 fr. Kézelt és vegyes kiadásra 5269 fr. 77 kr. Pénztári készlet május 31-dikén 206276 fr. 25 kr. Összesen 496747 fr. 88 kr.

— **Helyreigazítás.** Az országos kiállítás XVII. csoportja vezénylő bizottságának a mult számunkban közlött névsorából Modro-vich Ignác ur neve tévedésből kimaradt, mit is ezennel helyre igazítottuk.

— **Felhívás.** A községi és körjegyzők központi egylete évi rendes közgyűlése Bud-apest Pestmegye tanácssterében folyó évi június 26-kán délelőtt 9 óraker fogja megtartani Ezt megelőzőleg 25-én a „Pan-nónia” szállodában délelőtt 10 óraker vá-lasztmányi ülés tartatik; délután 5 óraker pedig ismerkedési összejövetel lesz. A gőz-hajó s vasuti-társaságok kedvezményben részesítendik az utazókat. A közgyűlés tár-gyai: 1) Jegyző s három választmányi tag választása. 2) Az alapszabályok módosítása. 3) Számadás megvizsgálása. 4) A betérjesz-tett indítványok tárgyalása. Valjon képvise-lve lesz-e megyénk?

— **A székesfejérvári kereskedelmi bank** pénztári forgalma 1878. május 1-től 31-ig. Bevétele: Pénzkészlet 6698.42. Betétek: Könyvecskék és levelekre 71498.98. Folyó számlára 29036.24. Bankváltók 77884.38. Hitelegyleti váltók 13023.—. — Előlegek 2636.—. Jelzálogkölesön 690.29. Értékpá-pirok 11402.66.—. Ezüst- és aranypénzek 1444.—. 35.—. Hitelegyleti biztosítéki alap 100.—. Kamatok: Bankváltók után 1812.46 Hitelegyleti váltók után 394.12. Előlegek után 299.63. Jelzálogkölesönök után 415.54. Általános kamatok 442.76. Jutalékok 27.09. Bélyegilletékek 12.20.—. Külföldi váltók 793.20. Részvény átserelési számla 3.40. Összesen 207614.72. Kiadás: Kivétel: Könyvecskék és levelekre 44376.17. Folyó számlára 60778.80. Bankváltók 74253.85. Hitelegyleti váltók 15662.85.—. Előlegek 1480.—. Szelvények 3418.09. Értékpapírok 6856.68. Ezüst- és aranypénzek 2729.14. Kamatok 335.51. Költségek 190.81. Fize-tések külföldi váltók 687.28. Osztalékok 70.—. Igazgató tanács jutaléka 240.—. Adó 180.—. Pénzkészlet 6052.88. Összesen 217614.72.

— **Sajtó alól sajtó alá.** Az „Ellenőr”-ben olvassuk, hogy az akademia nagyszó-tárának több ezer példánya hever az Athe-neum raktárában s mivel nincs kilátás a kelendősegre, elhatározták, hogy mintegy 16 mázsát eladnak a sajtóknak és szató-csoknak. Bizony bizony szükkeblű eljárás! Hát nem okosabb s a tudományosságnak megfelelőbb volna lehető olcsó áron elár-uítani, vagy mindegyik tanítványt egy pldányval megajándékozni s ezek e nagybecsü művet jobban megbecsülnék mint tudományt, mint a sajtókat mint értéketlen papirt. Jah, de ha az akademia, mely a nemzet adako-zásának köszöni létét 16 frtot bevehet a 16 mázsáért, milyen szép pénz az!

— **Csaba kitétt magáért.** A kiállításról azt írják, hogy valamin a kiállított tárgyak mennyisége, ugy azok kitűnő volta tekinté-tében becsületére válik a kiállítóknak s kezdeményező csabai iparosoknak. A ki-állítás Szeged, Losonc, Kanizsa, Kolozs-vár, Brasso, Arad távolabbi városok voltak képviselve. Hát mi nem küldtünk kitűnő-ségeket a csabai kiállításra!

— **Fogarassy János** jeles tudósunk, a kinek köszönhetjük nagy magyar szótárunkat szélhűdés következtében meghalt s 12-én temettetett el. Béke hamvaiba.

— **Intőpélda az anyáknak.** Budapesten egy házmosterné magára hagyta 19 hóna-pos leánykáját. A leányka szomjuság miatt felvett egy üveget s nagyot ivott abból. — Minden orvosi segély daczára meghalt, mert az üvegben lugszesz volt.

— **Fejedelmi látogatások.** Azt írják, hogy az olasz király meglátogatja a párisi világi kiállítást, hogy a portugál király s ki-rálynéval találkozhassék. Azt is beszélik, hogy a mi királyunk is meglátogatja.

— **Auctoritás rabjai vagyunk.** Volt idő, midőn az egy lovas omnibuszokra csak főfők és napszamosok ültek fel. Egyszer Deák Ferencz egy lovas omnibuson ment a Császár fürdőbe s az naptól fogva a mi-velt közönség közlekedési közegévé vált az egy lovas omnibus. Most a napokban gróf Forgách Antal vétette fel magát ápolás vé-gett a Rókus-kórházba. Megérjük az időt, hogy mágnásaink nagy része kórházban hal meg.

— **A Tortrix Pilleriana** baranyamegyei Árpád, Hásságy, Hidor, Olasz, Nagy-Kozár, Pellérd, Kőkény, Szilvás és Helyesfa község-ek határaitban levő szőlőkben észleltetvén a magyaróvári gazdasági akadémianak vizs-gálatra beküldtek és csakugyan annak lenni találtattak. Baranyamegye alispánja ennek következtében e hó 6-ról kelt kör-rendeletével felhívja a szolgabírákat, hogy a járásukbeli szőlőket azonnal megvizsgál-tassák és a hol a hernyó mutatkozik, ren-deljen el szigorú bírság alatt, mikép leg-feljebb 4 nap alatt a hernyó vagy báb által ellepelt, összehuzódott leveleket szedjék le és elégezzék a tulajdonosok. A hernyó sürgö-sen szedendő, mert e hó közepétáján már lepkévé alakul át. A végrehajtásért a köz-ségi előjárókat teszi felelőssé, fenyegetvén őket a legszigorúbb fegyelmi eljárással A mulasztást elkövető bírószolgák büntetését 5—50 frt. bírságban állapította meg. — E hernyó a pécsi hegyekben is mutatkozik már.

— **Siófokról írják,** hogy a balatoni fürdőház építkezése nemsokára befejezve lesz.

— **Visszavonás; de nem ártalmas.** A kormány hatályon kívül helyezte a gyűlé-sezési jog szabályozásáról szóló rendeletet. Igen egyszerű az oka. Tisza meg látszatát is kiakarja kerülni azon több oldalról han-goztatott gyanúsításnak, mintha a közelgő képviselő-választásoknál a meggyőződésre nyomást kívánt volna gyakorolni. Igen he-lyesen cselekedte; de most a népgyűléseken a sor, válaszoljanak e visszavonásra azzal, hogy a rendet és törvényt tiszteletben tartják.

— **Czigány-ijesztő.** Szeged városa nem tudott menekülni a korból s szurkos-kezü oláhczigányoktól. Egyik kapun kitoloncolták, a másikon besompolyogtak. A főkapitányt elhagyta a türelme s behajtatá az egész nemzetséget a város ház udvarára s kiadta a parancsot, hogy megnyireti őket. No his-szen lett egerterv ordítás, alázatos rimán-kodás Mind nem használt. 12 hajdu előruk-kolt, birkanyiró asszonyokat hozott s Gör-gesre megkopasztotta férjhat, nőtét s ilyen megsufított alakban szélnek eresztette a bandát, mely égre földre esküdött, hogy arczal sem fordul Szeged felé, sőt az egész cigány világnak tudtára adja, hogy kerülje Szegedet mint a poklot.

— **Tulságos barátság.** Két paraszt kö-döglát s mindegyik ki akarta fizetni a kö-zös költséget. Ezen összevetek s egyik ugy vágta fejbe a másikat, hogy azonnal ször-nyet halt.

— **Potya fürdőivád.** A stíriai ország-gyűlés elhatározta, hogy az osztrák s ma-gyar íróknak Rohiton szabad elhatást, szá-lást ad. — Szép tőlük, mert magyar fürdő-igazgatóság ily generositásra még nem ve-temedett.

— **Egy újabbkori bölc Salamon.** Ó-Kanizsán egy korcsmáros elment a bírőhoz panasza, hogy nála János gazda huzamos idő óta iszogott; de csak kontóra s most nem akar fizetni. A bíró meghivatja János gazdát s kérdi tőle, hogy hány litert ivott; de János gazda nem tudta, mert nem ve-zetett naplót. Ekkor felszólította a korcs-máros, hogy mivel igazolja követelését? Felperes felmutatott egy fekete táblát, mely-en 44 vonás volt s minden vonásért 30 krt számított s hozzátette, hogy erre meges-küszik a feszítelre is. Ekkor a bölc bíró következő ítéletet hozott: „Tudvalevő dolog lévén, hogy a korcsmáros krétája mindig dupláu fog; alperes 22 liter bornak 30 kr-ával számított árának megfizetésében elma-rasztaltatik.” Felperes nagyot nézett s ki-jelentette, hogy becsületét a királyi viszi, alperes pedig megnyugodott. Még bölcsebb lett volna az ó-kanizsai bíró, ha a 30 krt. is leszállította volna 15 kr-ra, mert az is tudva való dolog, hogy a korcsmai bornak fele víz.

— **A szerelem a szerelem.** Schwartz Károly izraelita, szerette a keresztény Lan-tosi Rózát és hogy egyek lehessenek a kath. vallásból áttért a zsidó hitre. Házatlan min-den erőlködés, hűzés-vonás, mert a polgári házasság helyett ilyen házasságok fognak kötetni.

— **A valóságos siralom völgye.** Neu-wieden egy bizonyos családból pár év előtt felakasztotta magát egy 17 éves leány. Nem sokára hasonló halálmetet választott az atya. Az anya e kettős csapás miatt megőrült. A napokban ugyanazon családból ismét egy 17 éves leány akasztotta fel magát.

— **Gillotin kicsinyben.** Prágában egy szivtelen anya kilencz hónapos gyermekét a secskavágóba fette s a kaszával annak fejét levágta.

— **Vilmos császár elménczkeedik.** Midőn fél szakállát levették, hogy a seréteket az arczból eltávolíthassák, tréfásan azt mondta a jelenlevő orvosoknak, hogy szorgalmasan olvassák a lapok hirtetéseit, hogy annak idején ajánlhasanak egy jó szakállnövesztő szert. Bismark is használhatja azt hajnövesztő-nek. Belkiismeret növesztő szer kellene legjobban.

— **Egy udvariatlan költő.** Említettük, hogy Amerikában egy udvariatlan udjon-dász gunyt üzött a mostani gyönyörű divat-ból. Most meg egy cseh költő fuj harci riadót a női divat ellen, ostromolja az uszályt, haját, zsákmódra összehuzott ruhát s köl-tészete végén felhívja a fiatal házassaladó férfiakat, hogy ne házasodjanak, vagy ha erre vetemednek divatbolondokat ne vegye-nek, hadd szaporodjenk a jajgató, fogcsik-orogató aggszúzek száma. Azt hiszi az udva-riatlan költő, hogy a „fogcsikorgatás s aggszú” kifejezés annyira fog hatni a fiatal leánykákra, hogy azok az aggszúzségtől félelemből hajukát, uszályukat, szóval min-den ékességüket elhánják magukról; de nem gondolt arra, hogy költészete semmi befolyással sem lesz azon nőkre, akik már férjre tettek szert. — Mégis udvariatlanok azok az amerikai és cseh újságírók, büsz-kék vagyunk, hogy nem hasonlítunk hoz-zájuk.

— **A kit az isten el akar veszteni,** annak az eszté veszi el. A török fővárosban minden bomlásnak indult, Abdul Hamid trónja ingadozik s talán le is dől. Ugy lát-szik, hogy a szultán és eszeveszett környe-

zete azon vannak, hogy a mi a muszkáknak nem sikerült, azt ők vigyék véghez s végrömlésbe ejtsék a birodalmat Abdul Azist követve Murad, ezt felváltotta Abdul Hamid; de úgy bizonyult be, hogy a derék török nemzet mindig csak eben gubát cserélt.

Német baklövés. Egy sziléziai járásbíró — verekedés közben történt emberölés miatt — egy legényt halálra ítél, annak kötél általi kivégeztését elrendelte s a hóhért is elhozatta. A hóhér meg is jelent; de jártaabb lévén a büntető törvényben, ment a járásbíró, megkérdezte a törvényszék elnökét, hogy mióta ítélhet a járásbíró élet és halál fölött! Ez által lett elhárítva a botrány s a fiatal legény a hóhér tudományának köszönheti életét. — Oh! ha minálunk történt volna ez, majd kigyót, békát ordítanának ránk a német jogtudósok.

Bismark merészsége. A német birodalmi gyűlés csakugyan feloszlatott s a feloszlást elrendelő leirat oly lenéző hangon van fogalmazva, mintha nem is néphez, hanem birkanjához beszélne. Szomorú jelei az időnek, midőn haladás helyett hátramenést észlelünk.

Rosz szél fú. Németországban Primasch nevű betűszedő fogtak el, a ki a kihallgatás alatt így nyilatkozott: rendkívüli gyűlöli a császárt. Neki magának nem volna ugyan bátorsága rálőni, de társai közül sokan vállalkoznának erre s egy év alatt a császár és minden Hohenzollern kiöletnék és „azután mi social-demokraták uralkodnánk.“

Bismark egy kanál vízbe belefojtaná a social-demokratákat, sőt ezen cím alatt a világ összes liberalisait, Carioli miniszterelnök pedig azt nyilatkozta, hogy sohasem fogja megengedni, miszerint a kormány valamely lépést tegyen a social-demokraták ellen. Mégis kell valaminek rothadni Dániában, mert a mi veszélyes Németországban, veszélyesnek kellene lenni másutt is.

Egy szerb ezredes kivégeztetése. A szerb lapok kimerítő tudósítást közölnek Markovics Jefram ismeretes ezredes kivégeztéséről. E leírásokból kitetszik, hogy a kis Milan alatt borzasztó kegyetlenség uralkodik. — A halálítélet végrehajtása előtt a végrehajtást vezénylő tisztt Markovics börtönébe ment, hol őt alva találta. Felkölté s közölte vele a borzasztó hírt. Markovics és a tisztt között a következő párbeszéd fejlődött ki:

Markovics. Szabad halálom előtt valakivel beszélnem?

Tisztt. Nem.
— Szabad lelkeszszel beszélnem, mielőtt a nagy utra kelek.
— Nem.
— Nőmtől sem szabad elbucsuznom?
— Nem.
— De önnel csak szabad beszélnem?

E kérdés meglepte a tiszttet és dadogva mondá: „Velem, velem beszélhet.“ — Erre Markovics a tisztre veté magát, hogy elvegye tőle revolverét — bizonyára öngyilkossági szándékból. Az elősietett örök Markovicsot megkötözték s a kivégeztetés helyére kísérték, hol azonnal felakasztották. — A felakasztott ezredes neje, ki nem tudta, hogy Markovics kivégeztetett, táviratot intézett hozzá, melyre e hivatalos választ kapta: A címzett meghalt a távirat nem volt kézbesíthető.

Szerbia is ébred. A szerb lapok keserű hangon beszélnek a fejedelemtől és kormányáról. Egyik „hóhér miniszteriumnak“ a másik „haramiáknak“, s Milan fejedelmet „oláh fattyunak“ a trónt „véres trónnak“ nevezi. Szép czimek, eddig ők osztogattak érdemeleket, most a közvélemény oszt nekik.

Szerkesztői üzenetek.

Cs. A. barátomnak. Budapest. Ama bizonyos ügyben hozzám intézett kérésedre most eleve csak annyit: „Venalis populus, venalis curia.“ Levélben többit.

F. L. urnak, Szentés. Hallotta-e azt, hogy az ördögnek is kell néha gyertyát gyújtani?

F. F. urnak, Raczkeve. Jönni fog. „A szerelem örültt tett“ fekdüjjék a vasutra, a kit a szerelem mai világban örültt tehet.

K... Nagyon gyöngé, sajt alá való.

J. urhölgynek. Oly fiatal nő léte, hogyan s honnan ismeri azon dolgokat, melyek ellen ír?

K. M. iparosnak, helyben. Munka és nem politika segíti elő az iparos jólétét.

TRÉFA ÉS VALÓ.

Egy bizonyos szerkesztő megénekelvén gr. Szapári gyilkosának kivégeztését, így sohajt fel: — Bizony kár, hogy grófnak nem születtem, mert mai világban becületes embernek lenni nem nagy dicsőség. — E szerint grófnak vagy becületes embernek lenni két különböző fogalom. Ki írja alá?

— No Péter! mi dolog az, hogy alig két napja temettük el nődet s már hallom, hogy házasodol — mondá a lelkész egy fris özvegynek.

— Azt gondoltam tisztelendő ur! hogy könnyebben megy, — az ember az első fájdalommal teszi — felelé az.

A. Miért nem házasodol meg barátom?
B. Mert nem találok kedvemre valót.
A. Hát Y. Máli sem kedvedre való, hiszen szép és gazdag is?
B. Igaz; de attól tartok, hogyha nőül veszem, azután meg ő házasodhatik meg.

Egy fősvényt megcsalt egyik hitelezője s e miatti bujában felakasztotta magát; de inasa jókor észrevette s levágta. Pár hó múlva inasa ott akarta hagyni s benlevő bérét kérte: — Két hatost levonok — ugymond — mert a kötél új volt s azt nem kellett volna elvágnod, hanem szép csöndesen feloldoznod.

X ur nős volt; de azért kerülgette a szobacizust. Egy éjjel nem tudott aludni s az előszobából olyan forma hang ütötte meg fülét, mely nagyon hasonlított a csökczippanáshoz. Kíváncsiságból felkelt, gyertyát gyújtott s lábujjhegyen kilépett az előszobába s a szobacizust, a ki oly ártatlant és szentekedőt játszott ő irányában a komornyik karjai közt találta. A szobaleány zavarba jött s hirtelenében így mentette magát: — Bocsanat nagyságos ur! azt hittem, hogy ön, hát most látom, hogy a Jean.

Gabona-ár június 12-én.

100 kilogramm	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Tiszta buza	10	20	10	—	9	60
Kétszeres	7	50	7	40	7	30
Rozs	7	—	6	90	6	80
Arpa	7	20	7	—	6	50
Zab	5	60	5	50	5	40
Kukoricza	6	90	6	80	6	70

Vasuti menetrend.

Budára reggel 4 ó. 15 p. délben 12 ó. 5 p. este 6 ó. 36 p. **Budáról** reggel 7 ó. 10 p. d. e. 11 ó. este 9 ó. 35 p.
Kanizsára reggel 9 ó. 22 p. d. u. 2 ó. 33 p. éjjel 11 ó. 56 p. **Kanizsáról** reggel 4 ó. 58 p. d. u. 2 ó. 6 p. éjjel 11 ó. 30 p.
Ujszőnybe reggel 10 ó. 18 p. éjjel 12 ó. 23 p. **Ujszőnyből** d. u. 2 ó. 33 p. éjjel 11 ó. 37 p.
Veszprémbe reggel 9 ó. 27 p. d. u. 4 ó. 39 p. **Veszprémből** reggel 8 óra 10 p. d. u. 4 ó. 45 p.

Felelős szerkesztő: **Boross Mihály.**

Hirdetések.

Igen fontos szembaj ellen!

A valódi **Dr. Whyte** 1822. évben nagy-nevezettségűvé vált

SZEMVIZE

Troagott Erhardt-tól Tübingiában.

Üvege 1.40 o. é.

Kapható:

Diebálla György

gyógyszertárban, Székesfejervárott.

Dr. Erhardt ur. Mintán több évvel ezelőtt az ön dr. Whyte-féle szemvizet használtam, melytől látásom teljesen helyreállt; kérem egy szenvedő barátom részére ismét 1 palackot küldeni.

Volksmeisen május 5. 1877. **Schedt Antal.**

Mintán valóságos jóságáról az ön dr. Whyte-féle szemvizéről meggyőződtem; kérem nekem posta útján 1 palackot azonnal küldeni.

Grossweisenstadt-Anhalt június 4. 1877.

Kritschmann Friderika, jószágtulajdonos.

UMRATH és TÁRSA

PRÁGÁBAN

mezőgazdasági gépgyárosok.

Ajánlják, a szilárd kivitel, könnyű járás, nagy munkaképesség és tiszta cséplésről legelőnyösebben ismert, egy ráman álló mint kerekeken járó

kézi- és járgány-cséplőkészületeiket

1—8 ló- vagy ökörerőig.

Továbbá készitünk különféle nagyságu és elismert jó minőségű

tisztító-rostákat,

kukoriczamorzsoló- és szeceksavagókat.

Sz.-fejervári raktár s ügynökség

SCHLÄMMÄDINGER ALAJOSNÁL.

== Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek. ==

MATTONI

GISSHÜBLI VIZE

a legtisztább alkáli savanyúvíz,

mely légzési betégségnek, vagy emésztés hiányában a legjobb orvosság s bármely időszakban a legkitünőbb üdítő ital.

Székesfejervári raktárak: **Diebálla György és Lichtneckert Antal** uraknál.

Árverési hirdetés.

Szab. kir. Székesfejervár város árvaszékeinek 745/1878. sz. határozatához képest másodikban önkényes árverés alá bocsájtatnak a sz.-fejervári 92. sz. tjkben foglalt néhai özv. Stadelmann Józsefne sz. Pátzay Katalin hagyatékához és Stadelmann Béla és kiskoru Stadelmann Irma tulajdonához tartozó a 107. és 108. hrsz. belvárosi fazekastéri ház és kert együttes 7022 frt. értékben.

1) Kikiáltási ár az érintett 7022 frt. becsérték.

2) Árverezni kívánók tartoznak a ház becsértékének 10%-át készpénzben vagy ovadékképes értékpapirban kiküldött kezéhez letenni.

3) Vevő tartozik a vételért, három egyenlő részletben és pedig az első részletet a leütés napjától számítandó egy hó alatt, második részletét ugyanezen időtől 3 hónap alatt, a harmadik vagyis az utolsó részletet, melybe a bánatpénz beszámítandó ugyanezen időtől 6 hónap alatt mindegyik részlet után e leütéstől számítandó 8% kamatokat az árvapénztárba lefizetni.

4) Vevő a megvett ingatlanoknak birtokába a legközelebbi házbér-negyedten lép, tartozik azonban az adót és egyéb közhatalosági jóváhagyást igényelvén, ennek jogerőre emelkedésével fog a vétel is teljes érvényre emelkedni.

5) A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének kellő időben eleget nem tenne, a megvett ingatlanok a vevő kárára és költségére csakis egy határnap kitűzésével becsáron alul is eladatni fognak.

6) Az árverés eredménye az 1877. évi XX. tcz. 268. és 269. §-ai alapján, gyámhatósági jóváhagyást igényelvén, ennek jogerőre emelkedésével fog a vétel is teljes érvényre emelkedni.

7) Az árverés határidejéül 1878. évi június hó 27-ének d. e. 9 órája a városház udvarán kitűztetik és az árverési hirdetmény csakis a helybeli lapok mindkettőjében teendő közzé.

8) Tartozik vevő az ingatlanok átírása után kivetendő százalékot és az árverés eredményéről az 1877. évi XX. tcz. 268. §. alapján kötetendő adásvevési szerződés költségeit egyedül és kizárólag viselni.

Székesfejervárott, a városi árvaszékeknek 1878. évi június hó 6-án tartott üléséből.

Juraszek Ferencz m. k.,

h. árvaszéki elnök.

Hirdetmény.

Van szerencsénk a n. é. közönség tudomására juttatni, miszerint a legjobb minőségű

kátrányt

250 kgon felül, 50 kkgént = 1 vmázs. 1.20 krral.

„ „ „ „ = 1 „ 1.50 „

a legjobb minőségű ostraii köszén

coaksot

500 kgon felül, 50 kkgént = 1 vmázs 70 krral.

„ „ „ „ = 1 „ 80 krral.

árusítjuk el.

Székesfejervárott, 1878. június. 10-én.

Székesfejervári

légszeszvilágítási-társulat.

Árverési hirdetés.

Szabad kir. Székesfejervár árvaszéke részéről közhírré tétetik, miszerint Grundböck Rozália hagyatékához tartozó ingóságok u. m.: szobatorok, ágy- és asztalneműek, valamint ruhaneműek

f. 1878. évi június 28.

d. e. 9 órakor

örökhatáron vásártéren 7. szám a. volt lakásán azonnali készpénzfizetés mellett elárvereztetni fognak.

Kelt Székesfejervárott, a városi árvaszékeknek 1878. június 6-án tartott üléséből.

Juraszek Ferencz m. k.,

h. árvaszéki elnök.

Szóló-eladás.
A templom előtti dülőben ujonnan épült prsházal ellátott jó karban levő

SZÓLÓ
szabad kézből eladó. — Bővebb tudósítás **Özv. Maller Pálnál** Kálozon, valamint helyben Vaimár **Ferencz** kereskedésében (Maller-bolt) nyerhető.

Az **„Első üveg- és hordósor-raktár“**
Sz.-Fejervár, kaszárnya-utca 5. sz.
és
Szabadhatthyan,
a csikvártázi uton az örlház mellett.
Ajánlja
HAGGENMACHER HENRIK ur
kitünő promontori kivitelű sorait
a t. cz. közönség és vendéglős urak figyelmébe
a legjutányosabb árak mellett
üvegekben és hordókban.

Árverési hirdetés.

Szab. kir. Székesfejervár város árvaszéke részéről 947/878. sz. alatt hozott határozat értelmében néhai Végh Károly hagyatékához tartozó, a székesfejervári 2191. sz. tjkönyvben A + 1. 2. sor 1123. 1124. hrsz. alatt foglalt ráczhegyi szőlők és az azokhoz tartozó ingóságok az alábbi értékben és feltételek mellett f. évi július 22-én d. u. 2 órakor a helyszínen nyilvános hatyateki árverésen eladatni fognak.

1) Árverés alá bocsájtatik a fenn körülrít szőlő pinczejében elhelyezett 188% akó 32 db üres boros hordó, akaja 80 kr., 26 1/2 akó ujbór hordóstól akaja 5 ft 30 kr. 4 1/2 akó öbör hordóstól akaja 6 frt. 30 kr. — egy nyári pavilon 25 frt. kikiáltási ár mellett; — továbbá a fenn körülrít szőlő 1136 □ öl kiterjedéssel prsház és pinczével a fennterített ingóságokon kívül bent találtató szüretelő szerek és ingóságokkal együtt 1200 frt. kikiáltási ár mellett.

2) Az ingóságok azonnali készpénzfizetés mellett adatnak el.

3) Az ingatlanságokra árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási ár 10% százalékát készpénzben vagy ovadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

4) Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig az első árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 1 hó, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 3 hó alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 6 hó alatt minden egyes vételári részlet után a leütés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt a városi árvapénztárba lefizetni, a lefizetett bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíthatni.

5) Vevő a megvett ingatlanságoknak birtokába az árverés jogerőre emelkedésekor lép, ennél fogva az ingatlanok hasznai és terhei őt illetik ez időtől kezdve, valamint az ingatlanok telekkönyvi átírása után kivetendő százalék és az ingatlanok gyámhatóságilag jóváhagyandó árverezése eredményéről az 1877. XX. tcz. 268. és 269. §-ai értelmében kötetendő szerződés költségei is egyedül vevőt terhelik.

6) A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár s kamatainak teljes lefizetése után fog a vevő javára hivatalból a kir. törvényszék útján átíratni.

7) A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlanok az érdekelt felek bármelyikének kérelmére a pprdtás 559. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett újabb árverés alá bocsájtatni és becsáron alul is csupán egy határnap kitűzése mellett eladatni fognak.

Székesfejervárott, 1878. évi június hó 6-án tartott árvaszéki üléséből.

Juraszek Ferencz s. k.,

h. árvaszéki elnök.